

*NOT. Emnet suppleres og foregribes af artiklen "Om den fysiske hjerne".*

Per Bruus-Jensen

## Om Fænomenet Bevidsthed ...

Syntese

*Når jeg dør,  
går verden under...*

Arthur Schopenhauer

I henhold til Martinus og hans kosmiske verdensbillede skal fænomenet bevidsthed defineres som "**viden om væren**" – eller mere præcist: "**viden om Nogets væren**".

Endvidere fremgår det, at alle former for liv i princippet råder over bevidsthed i ovennævnte betydning – dog rangerende på forskellige kvalitetsniveauer.

Som de fire vigtigste niveauer anføres følgende:

1. Ureflekteret viden (= anelsesbevidsthed; planteriget).
2. Reflekteret viden (= omverdensbevidsthed; dyreriget).
3. Retrofektiv viden (= Jeg-bevidsthed alias viden om egen væren; det jordiske menneskeriges bevidsthedsform).
4. Transpersonel viden (= kosmisk bevidsthed; adgang til hele verdensaltets viden om sig selv).

I alle tilfælde er bevidsthed ultimativt betinget af det, vi forstår ved *livsoplevelse*, således at bevidsthed og livsoplevelse i virkeligheden er to sider af den samme 'mønt'. Vi oplever og får derved viden om nogets væren.

Begge sider af 'mønten' ses som produkter af *organisk virksomhed*. En virksomhed, der i første række kan henføres til den fysiske organismes hjerne og centralnervesystem, men iflg. Martinus også omfatter en *parafysisk* organstrukturs medvirken.

Medens den organiske totalstruktur kan gøre krav på objektiv status, udmærker både livsoplevelsen og bevidstheden sig ved subjektiv status. Ikke desto mindre indgår de to værensformer i symbiotisk samspil med hinanden og kan i samme forbindelse gensidigt påvirke hinanden.

\* \* \*

Som grundlag for dette samspil tjener primært den omstændighed, at den organiske totalstruktur – drevet af et selvrefererende *ur-begær* – konstant realiserer sig selv som et

treenigt funktionskompleks; dvs et funktionskompleks, der i samdrægtig enhed omfatter tre principielt forskellige funktionsaspekter:

1. Aspektet skaber/oplever
2. Aspektet skabe-/oplevelsesevne
3. Aspektet det skabte/det oplevede

hvoraf de to første aspekter har objektiv status, medens det tredje og sidste både har objektiv og subjektiv status. Forklaring følger ...

\* \* \*

Mht. det første aspekt tjener dette under indflydelse af det førnævnte ur-begær som initiativtager og dermed ultimativ årsag til enhver form for skabelse, som det treenige funktionskompleks lader komme til udtryk, samtidig med at det også tjener som ultimativt 'vidne' til skabelsesvirksomhedens resultater. I praksis kender vi dette vigtige aspekt som vort **Jeg**, der netop udmærker sig som den skabende og oplevende instans i os (*Jeg* bygger, konstruerer, skriver, ser, hører, føler, etc.).

Hvad aspekt nr. 2 angår, tjener dette som Jegets *evne* til i praksis at skabe og opleve, og det kendes fra hverdagen som det fænomen, vi kalder **energi**, svarende til at energifænomenet udmærker sig som både universets og vor egen evne til at skabe virkninger. Objektive virkninger i form af fysiske processer med samt deres resultater; og subjektive virkninger i form af livsoplevelse og bevidsthed for Jeget i os.

Endelig er det tredje aspekt repræsenteret ved de ovennævnte virkninger – de objektive såvel som de subjektive – og hvor de objektive også omfatter det arsenal af forskellige *former*, energien kan antage – de såkaldte energiformer (først og fremmest repræsenteret ved stof/materie ( $E = mc^2$ ), men også ved bevægelse, lys, lyd, varme, elektromagnetisme, etc.).

\* \* \*

Til belysning af den måde, hvorpå det treenige funktionskompleks i praksis virkeliggør sig selv, og som har frembringelsen af **viden om væren** og dermed livsoplevelse og bevidsthed til resultat, kan endeligt til slut anføres, *at disse subjektive 'produkter' simpelthen er et spørgsmål om den måde, hvorpå skabe-/oplevelsesevnen/energien med samt de her forekommende objektive processer eksisterer for princippet skaberen/opleveren/Jeget.*

Overvejer man denne definition nærmere, vil det indses, at det subjektive aspekt i medfør af treenighedspointen er organisk integreret i det objektive aspekt på en sådan måde, at det subjektive aspekt har indflydelse på det objektive aspekt, akkurat som dette har indflydelse på det subjektive aspekt; dvs. de to aspekter er koblet sammen på en sådan måde, at et hensigtsmæssigt samarbejde mellem dem er muligt. Et samarbejde, der også levner plads til et vist mål af fri viljeføring for Jegets vedkommende (stokastisk tænkning, matematisk refleksion, lingvistisk aktivitet, pragmatisk adfærd etc.) ...

### **Tilføjelse:**

Medens bevidsthed defineres som *viden om 'Noget's væren*, dækker begrebet **viden** over den hændelse, at 'Noget' *har* eller *får* subjektiv eksistens for én. Nemlig via den funktion, vi kalder oplevelse/livsoplevelse.